

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα

του

Χαράλαμπου Ν. Δημόπουλου

Καθηγητή Νομικής Σχολής Δ.Π.Θ.

Γεννήθηκε στο Queen Victoria Hospital –τόρα έχει κλείσει-προς το τέλος της δεκαετίας του 1950, στη Μελβούρνη της Αυστραλίας, εκ των πρώτων μεταπολεμικών Ελληνοπαίδων, από αιμνήστους Έλληνες μετανάστες γονείς το 1953-με το Κερύνεια- όπου και έζησε τα αρχικά χρόνια του βίου του και κατοικούσε (στη Δ/ση Yara Street 40).

Επέστρεψε λίγο πριν από τη δικτατορία με το Υπερωκεάνειο «Πατρίς» (Περθ, Κολόμπο, Άντεν, Λομέ) παρακολουθώντας ανελλιπώς σχολικά μαθήματα. Έκτοτε, έχει επισκεφθεί επανειλημμένως τη γενέτειρά του.

Αποφοίτησε από το εξατάξιο αρρένων Αιγίου ως σημαιοφόρος, ενώ πιο πριν μαθήτευσε και στο Χαλάνδρι.

Μετά τη Νομική (1980) έγινε δικηγόρος Πατρών (1981) και εισήλθε το ίδιο έτος με άριστα (Γαλλική, στον αείμνηστο Καθηγητή Θεοχαρόπουλο) στο Μεταπτυχιακό Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης. Αναγορεύτηκε στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης, Διδάκτορας με Άριστα (1986).

Με μεταπτυχιακή έρευνα και κατά διαστήματα ασχολήθηκε στις Νομικές Σχολές Bielefeld, Φρανκφούρτης, κ.α.

Ως *beobachter* παρακολούθησε μαθήματα Grundstufe III, Mittelstufe I στην Κολωνία.

Το 1976 γράφτηκε στο Δημοσιογραφικό Εργαστήρι (Σίνα και Ακαδημίας, 3^{ος} όροφος), με σπουδαίους εκλιπόντες δασκάλους, λ.χ. Γ.Α. Μαγκάκη, Α. Λεντάκη, Α. Στάγκο, Σκούρα, Απέργη, αλλά και ζώντες, κορυφαίους του είδους, όπου και εκλέχτηκε ομοφώνως ως Πρόεδρος.

Στις φοιτητικές ανησυχίες, υπήρξε ο συνδικαλισμός, η αρθρογραφία (λ.χ. δημοσιεύματα στον Αθηναϊκό Τύπο, στον επαρχιακό, σεμινάρια, κ.λ.π.).

Στο Υπουργείο Πολιτισμού εργάστηκε στο θεσμό των Ελευθέρων Ανοικτών Πανεπιστημίων (επί Μελίνας Μερκούρη), όπου:

Α) Πραγματοποίησε πλήθος ομιλιών και επί σειρά ετών στις ελληνικές φυλακές, στο Στρατό, (Έβρος, ΚΕΒΟΠ κλπ.), στη Σχολή Πολέμου, στη Ρόδο, Πάτρα, κ.α.

Β) Πραγματοποίησε επί δεκαετία (κυρίως '80) σειρά επιστημονικών ομιλιών σε Δήμους της ημεδαπής, λ.χ. Αλιβέρι, Αίγιο, Κύμη, Λίμνη Ευβοίας, Λάρισα, Φιλιάτες, Κομοτηνή, Καβάλα, Πρέβεζα, Λευκάδα, Σπάρτη, Καλαμάτα, Κόρινθο, Άμφισσα, Τρίκαλα, Ηράκλειο, Σητεία, Τήνος, (Πύργος), Μήλος, Κέρκυρα, Τήνος, Μυτιλήνη, Σπάρτη, Καλαμάτα, κ.α.

Γ) Το ίδιο επισυνέβη στην αλλοδαπή κατ' επανάληψη ήτοι: Λάρνακα, Πάφος, Dusseldorf, Wuppertal, Dortmund, Κοπεγχάγη, Μάλμε (τότε δια Hovercraft) Στοκχόλμη, σε πόλεις της Ολλανδίας, Ουτρέχτη, κ. λ .π.

Δ) Έδωσε διαλέξεις σε συνέδρια (Περιφερειακά) λ.χ. Πάτρα, Κομοτηνή, Κέρκυρα κ.α., ενώ δίδαξε στις Παιδαγωγικές Σχολές «Κοινωνιολογία της Εκπαίδευσης», στο ΤΕΦΑΑ ΔΠΘ «Κοινωνιολογία του Αθλητισμού» – «Αθλητικό Δίκαιο») κ.α.100 χρόνια από την ίδρυση του Ειρηνοδικείου Κορίνθου, (επιστημονικά συνέδρια, στην ημεδαπή και αλλοδαπή).

Ε) Στη νομική Σχολή προσελήφθη το Νοέμβριο του 1980, άτυπα και διορίστηκε με ΦΕΚ στις 11.2.1981 (ως επιστημονικός συνεργάτης στην έδρα, Ποινικού Δικαίου, Εγκληματολογίας, Ανακριτικής, Σωφρονιστικής και στο Εργαστήριο Δικαστικής Ψυχιατρικής) διδάσκοντας τα γνωστικά αντικείμενα «Εισαγωγή στο Ποινικό Δίκαιο» και στην Εγκληματολογία» και βοηθητικά, «Ποινική Δικονομία». Υπήρξε αντιπρόεδρος του φοιτητικού συλλόγου «Κώστας Βάρναλης», πρόεδρος συλλ. ΕΔΠ και ΔΕΠ της Νομικής Δ.Π.Θ.

Το 1991 διορίστηκε μετά από επιτυχή εκλογή, Αντιδήμαρχος Αιγίου και από το 1996 έως το 2000, υπηρέτησε ως ειδικός σύμβουλος (Ευ. Γιαννόπουλος) στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και εκπροσωπώντας τον ίδιο στην αλλοδαπή.

Επί 15ετία –αρχής γενομένης από το 1983 και με περιοδικό τρόπο-δίδαξε τα μαθήματα που προαναφέρθηκαν, στη Σχολή Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας και Αξιωματικών Σώματος Πυροσβεστικής.

Από το 1991και επί 14 φορές-συνολικός χρόνος περίπου 5 έτη-υπήρξε sch. Visit professor, αρχικά στη Φιλαδέλφεια (Pennsylvania), αργότερα και επί 4 ½ έτη, στο Harvard Law School, ενώ εργάστηκε και στο Β.Ο.

Καρπός των εκεί ερευνών, είναι μέρος των έργων, τα οποία ακολούθως σημειώνονται μόνον ονομαστικά.